

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กติดเชื้อเอชไอวี 2) ศึกษาการปัญหาและความต้องการของเด็กติดเชื้อเอชไอวี และ 3) หาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กติดเชื้อเอชไอวีในจังหวัดขอนแก่น

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 31 ราย ประกอบด้วยเด็กติดเชื้อเอชไอวีที่มารับบริการในแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลขอนแก่นช่วงอายุ 9-15 ปี จำนวน 10 ราย ผู้ดูแลเด็กติดเชื้อเอชไอวีจำนวน 10 รายและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน 11 ราย ประกอบด้วย กุมารแพทย์จำนวน 1 ราย เภสัชกรจำนวน 1 ราย พยาบาลเด็กจำนวน 1 ราย พยาบาลให้คำปรึกษาจำนวน 2 ราย นักสังคมสงเคราะห์จำนวน 3 ราย และตัวแทนอาสาสมัครผู้ติดเชื้อโรงพยาบาลขอนแก่นจำนวน 3 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแนวทางการสัมภาษณ์ (Interview Guide) และใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) และใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) และไม่มีส่วนร่วม (Non-participant Observation) และได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กติดเชื้อเอชไอวีนั้น ได้แก่ การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลแก่เด็กติดเชื้อเอชไอวีและผู้ดูแล ทั้งด้านสุขภาพ ด้านอารมณ์จิตใจ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ การจัดสวัสดิการด้านการสงเคราะห์ค่าครองชีพชั่วคราว ตลอดจนทั้งการสงเคราะห์ค่าพาหนะกลับภูมิลำเนา และการประสานงานเพื่อส่งต่อผู้รับบริการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ปัญหาการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กติดเชื้อเอชไอวี ได้แก่ ปัญหาการขาดแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนและปัญหาการขาดระบบการประสานงานภายในโรงพยาบาล ในเรื่องปัญหาการขาดแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนจึงยากต่อการทำงานที่เป็นสหวิชาชีพ สำหรับปัญหาขาดระบบการประสานงานภายในโรงพยาบาลได้แก่ ขาดการวางแผนระบบการประสานงานของทีม ไม่มีศูนย์กลางการประสานงาน รวมทั้งกิจกรรมที่เสริมสร้างศักยภาพของเด็กติดเชื้อเอชไอวียังมีน้อย
3. ปัญหาของเด็กติดเชื้อเอชไอวี เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านอารมณ์จิตใจ ปัญหาด้านสังคม (การถูกรังเกียจและถูกนินทา) และปัญหาด้านการขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพของเด็กติดเชื้อเอชไอวีและผู้ดูแล สำหรับความต้องการของเด็กติดเชื้อเอชไอวี เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ความต้องการความช่วยเหลือด้านการเงิน ความต้องการการสนับสนุนด้านอารมณ์จิตใจ ความต้องการคำแนะนำด้านการดูแลสุขภาพที่สามารถเข้าใจได้ง่าย และความต้องการคำแนะนำแหล่งบริการสวัสดิการสังคม
4. แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กติดเชื้อเอชไอวี ได้แก่ ควรมีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน ควรจัดระบบประสานงานของคณะทำงานสหสาขาวิชาชีพ ควรมีการประเมินปัญหา ให้การช่วยเหลือ รวมทั้งติดตามเยี่ยมบ้าน และควรส่งเสริมศักยภาพเด็กติดเชื้อเอชไอวีและผู้ดูแล

The objectives of this research were to 1) study conditions and problems of welfare provision for HIV-infected children, 2) examine problems and needs of HIV-infected children, and discover means to improve welfare for HIV-infected children in Khon Kaen Province.

This is qualitative research. The informants were 31 cases consisting of 9–15 year-old outpatients of Khon Kaen Hospital, 10 caretakers and 11 staff members—one pediatrician, one pharmacist, one pediatric nurse, two nurses who provide counseling on living with HIV, three social workers, and three volunteers care-givers at Khon Kaen Hospital. Data were collected using Interview Guide, In-depth Interview, and Participant and Non-participant Observations. The Descriptive Analysis method was used to analyze data.

Results are as follows:

1. Services provided to HIV-infected children are individual counseling on physical and mental health, socialization and personal finance, temporary living and transportation expenses, and referring clients to related organizations.
2. Problems of welfare provision for HIV-infected children are a lack of uniform treatment protocols and lack of internal cooperation within the hospital. The lack of uniform treatment protocol creates difficulties for interdisciplinary teamwork. Moreover, the service staff has little knowledge about caring for HIV-infected children. The problems of cooperation within the hospital include a lack of planning for of the interdisciplinary team, absence of cooperation center, and having few activities to enhance the quality of life of the HIV-infected children.
3. Problems of HIV-infected children —ranked from greatest to least—are economic, mental, social problems (societal disgust and gossip), and HIV-infected children and their caretakers' lack of knowledge and understanding about their health care needs. Needs of the HIV-infected children —ranked from greatest to least—include the needs for financial aid, mental and emotional support, easy understandable advice for health care, and advice for social service organizations.
4. Means to improve welfare for HIV-infected children are providing clear means to operate, for interdisciplinary teamwork, analyzing and solving problems as well as home visits, and improving quality of life for HIV-infected children and their caretakers.